KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1091/2005,

annettu 12 päivänä heinäkuuta 2005,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta siltä osin kuin on kyse erityisten valvontamenetelmien käyttöä osana kansallisia salmonellan valvontaohjelmia koskevista vaatimuksista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 ([1]) ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että voidaan päättää olla käyttämättä erityisiä valvontamenetelmiä osana kansallisia valvontaohjelmia, jotka jäsenvaltiot ovat laatineet kyseisen asetuksen mukaisten yhteisön tavoitteiden saavuttamiseksi.

(2) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään myös, että voidaan päättää soveltaa erityisiä valvontamenetelmiä zoonoosien ja niiden aiheuttajien esiintyvyyden vähentämiseksi eläinten alkutuotantovaiheessa sekä muissa elintarvikeketjun vaiheissa ja hyväksyä tällaisten menetelmien käytön edellytyksiä koskevia sääntöjä.

(3) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 15 artiklan mukaan komissio kuulee Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista, ennen kuin se ehdottaa erityisiä valvontamenetelmiä koskevia sääntöjä.

(4) Komissio on kuullut elintarviketurvallisuusviranomaista sekä mikrobilääkkeiden että rokotteiden käytöstä siipikarjan salmonellan torjunnassa. Vastauksena elintarviketurvallisuusviranomainen antoi 21 päivänä lokakuuta 2004 molemmista aiheista erillisen lausunnon.

(5) Mikrobilääkkeiden käytöstä siipikarjan salmonellan torjunnassa annetussa elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnossa ei suositella mikrobilääkkeiden käyttöä, koska mikrobilääkkeet aiheuttavat kansanterveysriskin, joka liittyy resistenssin kehittymiseen, valikoitumiseen ja leviämiseen. Mikrobilääkkeiden käyttöön olisi sovellettava virallisesti määriteltyjä ehtoja, joiden avulla voidaan suojella kansanterveyttä, ja toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava asianmukaisesti etukäteen ja rekisteröitävä mikrobilääkkeiden käyttö.

(6) Jalostusparvien osalta lausunnossa vahvistettiin residuaalisen *Salmonella* spp:n leviämisriski, mukaan luettuna kaikkien valikoitujen vastustuskykyisten kantojen leviäminen läpi koko tuotantopyramidin, mutta samalla siinä tunnustettiin, että mikrobilääkkeiden käytön avulla voidaan pelastaa arvokasta perintöainesta tartunnan saaneista jalostusparvista. Lausunnossa todettiin myös, että mikrobilääkkeet voivat yleisesti ja kaikkien siipikarjatyyppien osalta olla hyödyllisiä sairastuvuuden ja kuolleisuuden vähentämiseksi niissä harvoissa tapauksissa, joissa *Salmonella* spp. aiheuttaa kliinisen tartunnan.

(7) Elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnon johdosta on aiheellista säätää, että mikrobilääkkeitä ei saa käyttää osana asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksyttäviä kansallisia valvontaohjelmia, paitsi kyseisessä lausunnossa mainituissa poikkeustapauksissa.

(8) Kaikissa tapauksissa olisi käytettävä vain sellaisia eläinlääkkeitä, jotka on hyväksytty eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ([2]) tai ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä ja Euroopan lääkeviraston perustamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 726/2004 ([3]) mukaisesti. Tässä asetuksessa mikrobilääkkeillä tarkoitetaan eläimille annettavia mikrobilääkkeitä.

(9) Yleisesti ottaen siipikarjan salmonellatartuntojen menestyksekkään torjunnan katsotaan perustuvan hyviin hygienia- ja maatalouskäytäntöihin sekä positiivisen tuloksen antaneiden parvien testaamiseen ja poistamiseen tuotannosta.

(10) Rokotteiden käytöstä siipikarjan salmonellan torjunnassa annetussa elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnossa todetaan, että siipikarjan rokottamisen katsotaan olevan täydentävä toimenpide, jolla parannetaan lintujen vastustuskykyä salmonellaa vastaan ja vähennetään salmonellatartunnan leviämistä.

([1]) EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1.

([2]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettu direktiivillä 2004/28/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 58).

([3]) EUVL L 136, 30.4.2004, s. 1.

(11) Lisäksi elintarviketurvallisuusviranomainen toteaa päätelmissään, että inaktivoituja ja eläviä rokotteita voidaan käyttää turvallisesti lintujen koko elinajan – paitsi teurastusta edeltävänä varoaikana – jos osoitusmenetelmillä kyetään erottamaan rokotuskanta luonnonvaraisesta kannasta.

(12) Elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnon johdosta on aiheellista säätää, että eläviä rokotteita ei saa käyttää osana asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksyttäviä kansallisia valvontaohjelmia, ellei rokotteen valmistaja esitä asianmukaista menetelmää salmonellan luonnonvaraisen kannan erottamiseksi bakteriologisesti rokotuskannasta.

(13) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Mikrobilääkkeiden käyttö

1. Mikrobilääkkeitä ei saa käyttää erityisenä menetelmänä lajin *Gallus gallus* jalostusparvissa esiintyvän salmonellan torjunnassa osana asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä kansallisia valvontaohjelmia paitsi 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, ja edellyttäen, että a, b ja c alakohdassa sekä 3 kohdassa määritellyt ehdot täyttyvät, direktiivin 2001/82/EY tai asetuksen (EY) N:o 726/2004 mukaisesti hyväksyttyjä mikrobilääkkeitä saa käyttää seuraavissa poikkeustapauksissa:

a) Kun eläimillä esiintyy salmonellatartunnan kliinisiä oireita, joiden voidaan olettaa aiheuttavan eläimille kohtuutonta kärsimystä; salmonellatartunnan saaneita jalostusparvia pidetään mikrobilääkehoidon jälkeen edelleen tartunnan saaneina, ja on toteutettava asianmukaisia toimia, jotta riski salmonellan leviämisestä jalostuspyramidin muihin osiin voidaan vähentää minimiin.

b) Kun halutaan pelastaa arvokas perintöaines, mukaan luettuina ”eliittiparvet”, uhanalaisten rotujen parvet ja tutkimustarkoituksessa pidettävät parvet, jotta voidaan vakiinnuttaa uusia salmonellavapaita parvia; kananpojista, jotka ovat kuoriutuneet lääkitystä saaneilta eläimiltä kerätyistä siitosmunista, on otettava kasvatusvaiheessa näytteitä joka toinen viikko sellaisen testausohjelman mukaan, jonka tavoitteena on osoittaa parvessa 1 prosentin esiintyvyys 95 prosentin luottamustasolla.

c) Kun toimivaltainen viranomainen myöntää yksittäisen luvan muuhun tarkoitukseen kuin salmonellan torjumiseen parvessa, jonka epäillään saaneen salmonellatartunnan, varsinkin kun hautomossa tai tilalla on osoitettu esiintyvän salmonellaa; jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia lääkityksen ilman ennakkolupaa hätätilanteissa, jos ne raportoivat lääkityksestä toimivaltaiselle viranomaiselle välittömästi.

3. Mikrobilääkkeiden käyttö on sallittu ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen luvalla ja valvonnassa, ja sen on aina kun mahdollista perustuttava bakteriologisista näytteistä ja alttiustesteistä saatuihin tuloksiin.

2 artikla

Rokotteiden käyttö

Eläviä salmonellarokotteita ei saa käyttää osana asetuksen (EY) N:o 2160/2003 6 artiklan mukaisesti hyväksyttyjä kansallisia valvontaohjelmia, ellei rokotteen valmistaja esitä asianmukaista menetelmää luonnonvaraisen salmonellakannan erottamiseksi bakteriologisesti rokotuskannasta.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä heinäkuuta 2005.

Komission puolesta
Markos KYPRIANOU
Komission jäsen